

KORUYUCULAR (5)

(...dünden devam)

Hasılı, bu âyetlerde, insanı izleyen birtakım ruhânî varlıkların, onu belâlardan, kazalardan korudukları bildirilmektedir. İnsanın iyilik ve kötülüklerini yazan; onu kötü olaylardan, belâlardan koruyan ruhsal melekler yanında, hayatını sürdürmesi için Allah'ın, kendisinde yarattığı koruyucu güçlere de işaret sezilmektedir. Bunlar pek çoktur. Ebu Umâme'nin, biraz önce kaydedilen hadîsinden de bu anlaşılmaktadır.

Meselâ kanımızdaki alyuvarlar, hücrelerimize besin götürürken, akyuvarlar da bedenimize saldıran mikroplarla savaşır, onu mikroplardan korurlar. Gözün salgıladığı su, gözü mikroplardan koruyup zararlı maddelerden temizlediği gibi, gözün üstüne dikilen kirpikler ve kaşlar da gelen güneş ışığını süzer, onun göze zarar vermesini önler.

Bunlar, Allah'ın göz üzerine bekçi kıldığı koruyuculardır. Mîdeyi, pankreası, karaciğeri koruyan maddeler olduğu gibi bedeni hastalıklardan, mikroplardan koruyan kan alyuvarları da bedenin bekçileridir. Ağızdaki tükürük, birçok zararlı mikrobu öldüren bir antibiotik görevi yaptığı gibi boğazın iki üst yanına yerleştirilen nöbetçi bademcik muhafızları da, içeriye sızmak isteyen birçok hastalık mikrobunu yakalayıp tutmaktadır. Bunlar insanın içinde bulunan doğal koruyuculardır.

İnsanı koruyan ma'nevî varlıklara gelince bunların sayısını Allah bilir. Bunların on tane olduğuna dair rivayetler vardır (Câmiu'l-beyan: 13/115; İbn Kesîr, Tefsîr: 2/505). Sayıları hakkındaki rivayetler pek kesin değildir. Ancak insanın üzerinde birtakım koruyucuların bulunduğu asla kuşku yoktur. İnsanın başına öyle olaylar gelir ki o olaylardan kendi irade ve tedbiriyle kurtulması mümkün değildir. Bir gizli el, onu o kesin felâketten kurtarır. Çok iştiriz:

"Falan yerdeki trafik kazasında dört kişi öldü, ancak annesinin kucağındaki çocuk, kırılan pencerden birkaç metre dışarıya fırlayıp hiç yara almadan kurtuldu.", yahut "Falan apartmanın altıncı katından düşen çocuk burnu kanamadan kurtuldu.", "Köprüden kendini aşağı atan kişi, paraşütle atlamış gibi denize düştü, sonra da intihara pişman olarak yüzüp çıktı veya kurtarıldı" ve benzeri pek çok olay.

Arabadan dışarı fırlayan çocuğu hangi kuvvet tutup da, paramparça olmaktan kurtardı? Yahut onbeş yirmi metre yükseklikten betonun üstüne düşen çocuğu parçalanmaktan koruyan nedir? Hurda haline gelen arabadan sağ çıkan bazı insanlar nasıl öyle kalabiliyorlar acaba? Altmış metre yukarıdan inen cisim denize çarparken su, aynen beton etkisi yapar. Ama bir gizli kuvvet, ömrü dolmamış canı, tutup yavaşça indirmekte ve düştüğü zeminin etkisini karşılamaktadır. İşte insanın başına dikilen ruhânî güçler onu kollayıp korumakta, ecelleri dolmamış olanları kurtarmaktadır. Hadîslerde ma'nevi koruma görevlisi meleklerin, insanı "mukadder olmayan olaylardan korudukları" belirtilmektedir. Hadîste belirtildiği üzere Ruhânî koruyucular, insanı mukadder olmayan olaylardan korurlar. Ama başa gelmesi mukadder olan işlerden koruyamazlar. O zaman o olay ile insan arasından çekilirler. Çünkü o zaman görevleri müdahale etmemektir. Özellikle kendisini korumaktan âciz çocuklar daha çok korunmaktadır.

Belki her insanın geçirdiği tehlikeli olaylar vardır. İnsan bunları iyi düşünmeli, kendisinin yalnız, başı boş bırakılmadığını, ruhsal varlıkların gözetimi altında bulunduğunu bilmeli ve onlardan mahcub olmayacak işler yapmalıdır.
